

PĚŠÍ ZÓNA, PŘECHOD PRO CHODCE, HI-TECH STRUKTURA, ROZHLIŽENÍ, UŽÍVÁNÍ

Zaneprázdněný městský život na centrální pěší náměstí, určitě nebyl vedoucím nápadem, profesora Engela, když projektoval Vítězné náměstí. Vzhledem k tomu, že studoval u světoznámého Otta Vágnera, zasáhl by za jinými prostorovými principy a proporcí. Je zřejmé, že měl za úkol, nebo dokonce záměr, vytvořit účinný dopravní uzel (možná i prostor pro vojenské přehlídky), před mohutným správním centrem novy Republiky. Už na modelu bylo vidět, že severozápadní vstup, měl být podobný dnešnímu Generálnímu štábu Armády České Republiky, i přestože do dnes zůstal nedokončený. Ulice které roztahující se od křižovatce dál, svým charakterem klidných rezidenčních ulic, které zůstaly bez obchodu v přízemí baráku, jsou důkazem, že náměstí nebyly projektované aby jakýkoliv způsobem soutěží s historickou oblastí Prahy. Mezitím život na Vítězných náměstí odešel v úplně jiném směru, a provoz dnešní Prahy je úplně jiný než si to pan profesor Engel mohl představit. Jak ve 21. století, z nedefinovaného prostoru, kde se pěšák/cyklista snadno ztratí, udělat něco, co v podstatě budou potřebovat obyvatelé Prahy 6? Každopádně řešení bude vynucené, originální a navrženo na prostorových principech, se kterým bývaly budované různé známé historické náměstí. Moderní řešení Náměstí, má jisté proporce, které návštěvníkům poskytují pocit intimního prostředí a různých atraktivních strukturálních projevů které se nachází na kroužku nad náměstí, a které má různý projev pro chodce, které jsou vidět ze všech kontaktních míst.

Do teď bylo příliš moc rozdvojení na křižovatce, a nepřirozený vztahy šířky veřejného prostoru a výšky budov, totiž architektury, která definuje i dnes Vítězné Náměstí, na rozdíl od dnešní, tato atraktivní struktura by přispěla rozdělení motorového a pěšího/cyklistického provozu, a to ve smyslu bezpečnosti, a také zvýšený intenzity dopravy, a k tomu ještě i shromáždění lidí. Respektive nejdůležitější ze všeho, by bylo to, že by se táto křižovatka stála symbolem této části Prahy, a také místo kde by chodili turisty a čtení návštěvníci a užívali v současné estetice, technologii a architektuře. Křižovatka kde se prolínají dvě důležité třídy, je už dlouho v podvědomí Pražáků, jako hlavní identita tohoto prostoru, které v podstatě chápou i jako velmi důležitý dopravní uzel pro metro systémy, tramvaje a autobusy. Řešení pro všechny aspekty provozu a pochybování na Vítězných Náměstí bylo dosažené umístováním kruhové konstrukce, která podmíněně rozděluje prostor na čtyři viditelné celky v přirozených proporci. Jak náměstí rozděluje struktura, ona ho i navazuje kruhovou pěší/cyklistickou plošinou, před kterou veřejný prostor definují pavilony efemérní struktury, které se modulárně pochybují a skládají pro potřeby veřejných projevů. Zároveň v sobě obdrží i vchody do vestibulu metra ze všech čtyř dílů náměstí a připojení s veřejnými garážemi pod náměstí. Každý segment bude jinak zdůrazněný, a to dle účelu: památníkový, vzdělávací provozní, pohostinsky a komercializování, jenže toto rozdělení nemusí být konečné.

Ulice Dejvická, Verdunská a Buzulucká budou oživeny s komercializování pavilony, kteří budou stát uprostřed jako výměna pro neexistující obchody v přízemích budov. Jedná z nich může přijmout i zemědělský trh, která bude přemístěná až po uskutečnění účelu parcele.

Na plošině se nachází kapsle pavilony, které pak budou doplňovat vibrace veřejného městského prostoru na novém náměstí. Konstrukce by se měla udělat s betonových podpěru a to hlavní galerie kruhového kroužku, a bude pokryta z ocelovými profily a prostorně zvlněné struktury s průhlednou membránou, která kryje obsahy sedění, shromáždění, trim a cyklostezke, které jsou připojené rampami, ze všech stran náměstí. Tímto způsobem se zajísti kontinuita pochybování a chození, a také návaznost s metrem a tramvajovými zastávkami a ostatními druhy dopravy. Taková struktura dává možnost zvyšování počtů stromu a prostředí, který by bylo zviditelněné jak na náměstí, tak i na budoucí struktuře.